

AVDELNING 11

AUGOEIDERNA, DEL TVÅ

11.1 Kausalisering och raserna

¹Om denna avhandling inte tjänar något annat syfte än att rikta vetenskapsmäns och filosofers uppmärksamhet på studiet av energin i människan och i grupper av människor och tolka människan och mänskligheten i termer av elektromagnetiska fenomen, har den uträttat mycket gott. Kunskapen om människans, grupper och gruppförbands polaritet och tillämpningen av denna kunskap kommer att på planeten åstadkomma en omvälvning, som står endast den omvälvning efter som kausaliseringen innebar.

²I tredje rotrasen skedde kausaliseringen. Den var en händelse, som möjliggjordes genom vissa polaritetsförhållanden och genom att övermänskliga intelligenser förstod de ifrågasvarande naturlagarna och utnyttjade ett egenartat elektromagnetiskt förhållande för att påskynda släktets evolution. Detta skedde tack vare kunskap om naturlagarna och deras tillämpning vid rätt tillfälle.

³I fjärde rotrasen gjordes en andra krafttillämpning. Återigen utnyttjade man tillfället, denna gång för att öppna dörren till femte naturriket genom metoden med initiationer. Ett tredje slags elektromagnetism hade sin uppgift att fylla i att åstadkomma denna händelse, och det är denna elektromagnetisms inverkan på monaden, som anger människans lämplighet för initiation och användbarhet som förmedlare av andlig energi till världen. (LA: Skillnaden mellan psykisk och andlig förklaras i L1 9.34.19.) Varje invigd är tekniskt sett en kraftöverförare, och detta hans arbete är därför trefaldigt: 1) Att utgöra ett trefaldigt hölje förmöget att på erforderligt sätt motstå, mottaga och behålla kraften. 2) Att överföra kraften såsom energi till dem han tjänar. 3) Att lagra en viss mängd av den för två ändamål: a) utgöra en kraftreserv för nödlägen och för särskilt arbete som de Stora fordrar; b) verka som energiladdare för den grupp som alla framskridna själar, lärjungar och invigda samlar närmast omkring sig i fysiska världen, emotional- eller mentalvärlden.

⁴I femte rotrasen kan ytterligare en oerhörd händelse väntas, och den ligger mycket nära i tiden. Den hade sin begynnelse i världskriget. När ny elektromagnetisk stimulans når solsystemet från kosmiska centra, blir effekten först förstörelse, därefter uppenbarelse. Hämmande former måste upplösas. Så blir det också i denna rotras, den femte. Denna inkommande kraft kommer planethierarkin att utnyttja för att driva planerna närmare sitt förverkligande. I varje sådant fall märks effekten förutom i människoriket också i något av de tre lägre rikena.

⁵Uppenbart är att i kausaliseringsepoken också djurriket stimulerades. Denna stimulans har kvarstannat och lett till fenomenet husdjur och deras i förhållande till de vilda djuren högre intelligens. I den atlantiska epoken, då dörren till femte naturriket, essentialriket, öppnades, blev effekten på växtriket stark. Denna effekt, som motsvarar initiationsprocessen hos människan, innebär att en relativ fulländning snabbt uppnås och kan studeras i människans arbete med växtförädling.

⁶I den oerhörda händelse som förestår, den stora uppenbarelse som är nära, kommer planethierarkin åter att utnyttja tiden och energin för att åvägabringa vissa skeenden, som kommer att visa sig främst i människoriket men också ses som kraftförnyelse i mineralriket. De radioaktiva grundämnena är en yttring av detta, en förhållandevis ny företeelse, som behövde endast det slags energi, som nu strömmar in på Jorden, för att framkallas. Denna kraft började flöda in i slutet av 1700-talet, och dess fulla verkan märks inte ännu, ty det kommer att dröja flera hundra år, innan den förklingar. Genom denna kraft blir vissa upptäckter möjliga, och den nya ordningen kommer in med den. Det är de Stora, som vet tiden och kommer att genomföra det som i vår rotras svarar mot skeendena i tredje och fjärde rotraserna.

11.2 De tre kausaliseringsmetoderna

¹I månkedjan (det närmast föregående, tredje sjuklotet) framväxte intelligensprincipen normalt. Instinkten utvecklades gradvis, tills den omärkligt övergick i intellekt, då den var av en natur som liknade detta. I vår kedja (det nuvarande, fjärde sjuklotet) och i innevarande, fjärde eon förutsatte de särskilda förhållandena att stimulans infördes utifrån, och augoeiderna genomförde monadernas övergång från djurriket till människoriket genom ett inflöde av energi från ett utomsystemiskt centrum via Jordens förebild (LA: med "Jordens förebild" avses Venus).

²Här har behandlats den kausaliseringsmetod som tillämpas i samband med lågans herrars ankomst, eftersom den är den främsta metoden i detta solsystem. Vilka metoder, som än används i de olika 49-kloten och sjukloten, är det denna metod, som allmänt tillämpas vid manifestationsperiodens mitt. Skördemässiga olikheter mellan de olika planetväsendena kan medföra förändringar och sätta augoeider i verket, vilka inte arbetar exakt likadant, men resultaten blir alltid desamma.

³I nästa eon kommer kausaliseringen att börja visa tecken på den tredje metoden, som blir den för nästa solsystem utmärkande. Denna metod har betecknats som "esoterisk abstraktion" (LA: abstraktion i den ursprungliga betydelsen av "bortdragande"). Den kommer att handla om att hos de människor, som då står på det lägsta stadiet, draga ut latent livskraft ur eterhöljet för att tillfälligt rikta den till att förstärka deras mentala aktivitet. Detta åstadkommes genom en akt av dynamisk vilja. Detta kan vi kanske i någon mån förstå, om vi begrundar sambandet mellan den systemiska lägsta etern, 49:4, och den kosmiska lägsta etern, 46. 11.8.4

⁴Dessa tre kausaliseringsmetoder har här behandlats ur vårt eget 49-klots synvinkel. De tre metoderna används i alla de 49-klot, där det under något skede finns människor. De tre metoderna markerar att solhärskaren i kosmiska världar stegvis når kontroll av sina tre lägre höljen. LA: Solhärskarens "tre lägre höljen" är hans kosmiska mentala (32–35), kosmiska emotionala (36–42) och kosmiska fysiska (43–49). Glöm inte att de olika 49-kloten är centra i solhärskarens kosmiska fysiska hölje!

⁵Den första metoden har sin motsvarighet i materiens potentiella medvetenhet och verkar genom hushållningens lag. Den avser främst solhärskarens självmedvetenhet i sitt kosmiska grovfysiska hölje och centrande däri. Det är likaså detsamma för en planethärskare, och en del av det ondas problem ligger i att vissa av dessa kosmiska jag (i synnerhet vår planethärskare i månkedjan) är benägna att förbli centrade i det kosmiska eterhöljet, efter att de i ett tidigare system borde ha behärskat materieaspekten eller fått kontroll över förstatriadens energier.

⁶Den andra metoden är den för vårt nuvarande solsystem särskilt betecknande. Den är resultatet av kraft, som utgår från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) och sätter augoeiderna i verksamhet. Den har sin motsvarighet i den potentiella "begärsmedvetenheten" och verkar genom attraktionens lag. Denna lag avser särskilt vårt nuvarande solsystem och handlar om solhärskarens förmåga att "älska med vishet" i detta uttrycks esoteriska bemärkelse. I det föregående solsystemet nådde monaden frigörelsen från förstajaget genom urskillningsförmågan. Den nuvarande innebörden av ordet "urskillningsförmåga" ger endast en svag antydning om den process som då försiggick i solsystemet. Genom den kraft, som alstrades under processen, igångsattes en vibration, som än idag består i materien. Denna vibration ådagaläggs genom atomens aktiva intelligens och urskillnings- och urvals-förmåga. I vårt nuvarande solsystem kommer frigörelsen att åstadkommas medelst esoterisk lidelsefrihet. Också denna kommer att sätta sin prägel på materien, så färga den att materien i det tredje solsystemet kommer att uppvisa en andra egenskap.

⁷Uttrycket "obundenhet genom bortdragande" är det närmaste vi kan komma att beteckna metoden för frigörelseprocessen i det tredje solsystemet, men det är meningslöst för människan att spekulera häröver, då hennes intellekt inte kan uppfatta vad det är fråga om.

⁸Under vår innevarande solsystemperiod används alltså de tre metoderna för kausalisering i

vårt 49-klot enligt följande: i månkedjan lagenlig gradvis fortskridande evolution av självmedvetenheten, i jordkedjan förvärv av självmedvetenhet med hjälp av utifrån ingripande makter, i nästa eon och kedja (sjuklot) abstraktion genom viljekraft. När den tredje metoden börjar tillämpas i vårt nuvarande solsystem, blir det likväl på ett alltjämt embryoniskt sätt.

11.3 Människlighetens kausalisering var verkan av större skeenden

¹Människomonadernas kausalisering i tredje rotrasens epok ingick i och var verkan av ett större skeende. Kausaliseringen blev nämligen effekten av att vår planethärskare antog ett kosmiskt grovfysiskt hölje, ett hölje bestående av de tre lägsta världarnas atommateria (47–49).

²LA: Att planethärskaren inkarnerade betyder att han med sin självmedvetenhet blev närvarande i planetariska centra bestående av 47:1-, 48:1- och 49:1-materia. Dessa av 47-, 48- och 49-atommateria bestående centra, vilkas medvetenhet dittills utgjort det ”planetariska undermedvetna”, kallas med ett gemensamt namn ”planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje”. MV 9.62.4

³Människomonaderna ingår i planethärskarnas kosmiska grovfysiska höljen (47–49) och kan därför gensvara på deras medvetenhets- och energiyttringar. LA: Observera pluralen – planethärskarna! Människomonader finns nämligen i vårt solsystems alla 49-klot. DVS 2.45.8, 2.49.2, MV 7.11.3

⁴LA: Det är viktigt förstå att kosmiska kollektivväsen, såsom de planetariska och solsystemiska, har höljen enbart av atommateria eller noggrannare uttryckt: deras höljen är atommateria i de planetariska och solsystemiska klotsystemen. Det framhålles att atommateria hör till kosmos och molekylarmateria till solsystemet. Ett annat viktigt faktum att begrunda i samband härmed är att medvetenheten i atomslagen 47–49 är åtkomlig först för 46-jaget, det vill säga först för individen som medlem av det planetariska kollektivväsendet (KOV 1.35.9). När kosmiska kollektivväsen ”inkarnerar”, det vill säga antar ett grovfysiskt hölje, vilket för ett *kosmiskt* väsen är *kosmiskt* grovfysiskt, det vill säga av atommateria 47–49, är den viktigaste av denna atommateria de mentalatomer som är bärare av självmedvetenhet, det vill säga de mentalatomer som dels ingår i människomonadernas andratriad, dels i kausalhöljenas centrum. Monadernas kausalisering – alltså människovardande, som innebär att monaden dels anknyts till andratriaden, dels förses med ett kausalhölje – och de kosmiska kollektivväsendenas inkarnation inses därmed vara två sidor av en och samma process. Sålänge de blivande människomonaderna stod kvar i djurriket och därmed hade varken andra-triad eller kausalhölje, kunde de kosmiska kollektivväsendena inte ”inkarnera”. MV 2.6.2

⁵Man bör här betänka att solhärskaren och planethärskarna är i fysisk inkarnation endast i solsystemets världar (43–49) och att deras kausalhöljen finns i kosmiska kausalvärlden (29–31). Därför är det omöjligt för dem att fullständigt komma till uttryck under solsystemmanifestationen. Däremot kan människan fullständigt komma till uttryck under sin mänskliga manifestation, vilket hon gör när hon förvärvar kausal medvetenhet. (MV 10.3) Vad avser solsystemet och dess världar (43–49), måste alltså dessa kosmiska väsen betraktas såsom fysiska varelser enbart, medan människan kan betraktas för vad hon är, en fullständig varelse.

⁶Man bör även ihågkomma att solsystemets sju atomvärldar (43–49) är de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43). All medvetenhet, allt minne, all förvärvad förmåga finns lagrade i triadenheterna. Det är i atomslagen, som solhärskarens medvetenhet är centrad. Denna solhärskarens kosmiska fysiska triadatom är mottagare av kraft från en kosmisk källa, en källa utanför solsystemet.

⁷När i denna period pågår ett inflöde och en utveckling av intelligensen, beror det på att solhärskarens kosmiska fysiska atoms (43) femte spiral (LA: alltså solsystemiska atomvärlden 45) når full vitalitet och aktivitet. Denna vitalisering visar sig i kausal-mentalvärldens inten-

siva aktivitet och i den trefaldiga naturen av de elektromagnetiska fenomen som försiggår däri. 11.8.5

11.4 Höljernas manifestation måste föregå monadernas inkarnation

¹Först utgår från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) den energi som kallas hans ”vilja att vara”. Denna energi befordras till kosmiska mentalvärlden (32–35) genom hans fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska mentalmolekyl (32). Den numera kosmiska kausal-mentalviljan vidarebefordras därefter genom solhärskarens fjärdetriads kosmiska emotionalatom (36) till kosmiska emotionalvärlden (36–42), vari den gradvis förvandlas till ”begär”, som till sist frambringar manifestation i kosmiska grovfysiska materien (47–49).

²När denna kosmiska grovfysiska manifestation bildats, strömmar vitaliserande kraft från kosmiska kausalvärlden (29–31) ned till solsystemets kausalvärld (47:1). Denna kraft orsakar vid rätta cykliska tillfällen en rad stora händelser i de tre lägsta solsystemvärldarna (47–49). Den första av dessa händelser är att solhärskaren antar detta kosmiska grovfysiska hölje och att den fysiska solen och de fysiska planeterna manifesteras. Med våra mått mätt tar detta en oerhört lång tid, men för solhärskaren är det endast ett kort tidsskede.

³Nästa stora händelse är den, vari de olika planethärskarna antar sina kosmiska grovfysiska höljen (47–49). Detta sker vid individuellt olika tider allt efter de utvecklingsstadier de uppnått. Det sker senare för de sju mindre än för de tre större.

⁴Ännu senare kommer de individuella monadernas antagande av sina manifestationshöljen. LA: människomonaderna och deras kausalhöljen avses härmed.

⁵LAs kommentar: Det är viktigt inse att hela denna process, som kallas ”solhärskarens och planethärskarnas inkarnation”, tar en mycket lång tid i anspråk, spänner över många eoner. Den ojämförligt längsta tiden tar det förberedande arbetet med ”manifestationen av höljerna”, alltså bildandet av klotsystemen med dessas centra, först i 43–46, sedan i 47–49. Själva inkarnationen, som avser dessa kosmiska väsens självmedvetna antagande av dessa förberedda centra såsom sina höljen i lägre världar, kommer långt senare och sammanfaller med människomonadernas kausalisering. Håll alltså isär de två grundbegreppen här: *bildandet* av höljerna, *manifestationen*, och *härskarnas antagande* av höljerna, *inkarnationen*. Alldeles som vid människans inkarnation rör det sig om två olika processer.

11.5 Kosmiska och interstellära förutsättningar för kausaleringen

¹Det var en krafttriangel bildad av Sirius, två av Plejaderna och en liten onämnd stjärna, som styrde att solhärskaren antog ett kosmiskt grovfysiskt (47–49) hölje. När det kosmiska eterhöljet (43–46) hade bildats och samordnats, bildades lagenligt denna triangel i den interstellära rymden och uppstod ett kraftflöde, som åstadkom vibrationer i solsystemiska kausalmentalvärlden. Denna triangel består alltjämt och är orsaken till det fortsatta inflödet av kosmisk mental energi. Detta sammanhänger med spiralerna i solhärskarens fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska mentalmolekyl (32). Så länge solhärskarens vilja att vara består, fortsätter också energin att strömma. I femte eonen kommer den att kulminera.

²När solhärskaren visade begäret att uttrycka sig i kosmiska fysiska materien och när den lägre manifestationens gensvar på detta begär nått ut i kosmos, åstadkoms en verkan som väckte ett gensvar i vissa förbundna stjärnsystem. Därmed frigjordes energi, som svepte in i solsystemet, medförande augoeiderna.

11.6 Planetariska och solsystemiska förutsättningar för kausaliseringen

¹Det är först när en planethärskares hjärtcentrum i värld 46 vitaliseras och når en viss vibrationskapacitet, som monaderna kan lagenligt kausalisera. Hos varje planethärskare sker detta i en bestämd cykel, olika för varje planethärskare. Fysiologiskt sett finns en analogi med den stimulans fostret erhåller i tredje eller fjärde havandeskapsmånaden, då dess hjärta aktiveras och individuell existens möjliggöres. Denna stimulans utgår från moderns kausalhölje och sammanfaller med att tredje spiralen i förstatriadens fysiska atom hos barnet väcks till aktivitet.

²Det är först när en planethärskares trefaldiga kosmiska grovfysiska hölje (47, 48, 49) nått en viss vibrations- eller energikapacitet, som motsvarande hölje hade i det tidigare solsystemet, som monaderna i sina olika grupper kan kausalisera. Dessa kausalgrupper ingår i olika planetariska centra.

³Det måste ihågkommas att liksom i varje eon de tidigare stadierna snabbt rekapituleras, så sker en liknande process i solsystemet såsom helhet. När de tre lägsta världarna (47–49) nått en viss vibrationskapacitet, blir inkarnation i kosmisk mening möjlig. ”Hjärtat” vaknar i esoterisk mening, och vissa kosmiska väsen inkarnerar, kausalgrupperna framträder i kausalvärlden och de blivande människomonaderna kausaliserar. Metoden och tiden för detta kan skilja sig åt mellan planethärskarna beroende på dessas egenart, men för dem alla gäller att ”hjärtat” måste vakna, innan gensvaret från det lägre kommer.

⁴Förstatriadens devaer (månpitarena), som bygger inkarnationshöljerna, måste ha slutfört sitt verk i vårt 49-klot och solsystem, innan augoeiderna förenar sig med de blivande människomonaderna och stimulerar dem till självmedvetet liv och separat existens.

⁵De fyra 49-klot, som utgör höljen för de fyra planethärskare, som kallas solsystemets ”lägre fyrfald”, måste ha nått ett visst stadium av vibrationskapacitet och medvetenhet, innan något liknande händer i solsystemet såsom helhet och de fyra lägre och de tre högre syntetiseras. (LA: Med de ”fyra lägre” menas de som i medvetenhetshänseende motsvarar människans inkarnationshöljen, 47:4–49:7; närmare bestämt förstatriaden, mental-, emotional- och eterhöljerna. Med ”de tre högre” menas de som i medvetenhetshänseende motsvarar människans kausalhölje, Augoeides och andratriaden.) Solhärskarens hjärtcentrum är aktivt, och gensvar kommer redan från alla 49-kloten, eftersom tre spiraler är aktiva i dem, men det solsystemiska kollektivväsendet är ännu inte fullt och kosmiskt självmedvetet. (LA: Skilj på solhärskaren och solsystemiska kollektivväsendet! Solhärskaren är den högst utvecklade och därför dominanta monaden i hela solsystemet. Solsystemiska kollektivväsendet är kollektivet av alla monader, som ingått i solsystemregeringen och denna underställda organisationer. Dessa monader är åtminstone kosmiska jag, har lägst 42-medvetenhet. [MV 17.4] Med ”49-kloten” avses här snarare planetregeringarna och -hierarkierna än de klotssystem dessa vistas i och styr.) Centren vaknar och visar det genom att ge gensvar. (LA: Med ”centren” menas här planetregeringarna och -hierarkierna.) Endast ett solsystemiskt centrum ger fullt gensvar på stimulansen från hjärtcentret. Det är Venus, som nu genomgår sin sista eon.

⁶Fem av de sju mindre 49-klotens planetväsen är kanalerna för den kosmiska intelligensens energi (29). Ett av dessa fem, nämligen Venus’ planetväsen, är uttryck för femte skapande hierarkins funktion. Detta förklarar Venus’ aktivitet i samband med kausaliseringen i denna eon. I nästa eon kommer den femte skapande hierarkin att använda Jordens 49-klot på detta sätt, och då kommer intelligensen att fullmoget verka i mänskligheten.

⁷LA: Håll noga isär dessa fem planetväsen och de fem s.k. intelligensplaneterna med sina kollektivväsen. Med ”intelligensplaneter” menas de fem 49-klot, där förvandlingen av kausal- till essentialmedvetenhet är endast i sin begynnelse. Venus hör inte dit. För att tydligare hålla isär begreppen kunde man i det första fallet tala om ”intelligensens kanaler eller företrädare” och i det andra fallet om ”intelligensplaneter”. (Se 6.16.1-3!)

⁸De fem kosmiska väsen, som ingår i vår planetregering och kallas ”de fem kumaraerna” eller ”Brahmäs fem tankeborna söner”, är representanterna på vår planet för den kosmiska intelligensens kraft och avspeglar likaså de fem intelligensföreträdande planethärs-karnas funktioner.

11.7 Den femte principen

¹Med den femte principen förstås uttrycket i kausalvärlden av den energi som utgår från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) via hans motsvarighet till förstatriadens mentalmolekyl (32 motsvarar 47:4).

²Den femte principen, kausal-mentalmedvetenheten, företräds genom fem av de sju mindre planethärs-karna. (LA: Dessa fem ”intelligensföreträdare” med hithörande fem 49-klot skall icke förväxlas med dem som i andra sammanhang kallats ”de fem intelligensplaneterna”.) Femte departementet, femte planethärs-karens departement, gensvarar starkt på den energi som strömmar genom den femte parallellrevolutionen (LA: Augoeiderna).

³Planetkedjorna är kraftcentra, och när de väcks och stimuleras, förmår de medvetna väsen (CF: manasaputras) av motsvarande departement att inkarnera.

⁴I den femfaldiga uppräknigen (3–4–5–6–7) innehar femte departementet den mellersta eller tredje platsen. Därmed har femte departementet ett nära samband med månkedjan, tredje kedjan, såsom en energiförmedlare inom denna, vidare ett samband med tredje naturriket, alltså djurriket, och tredje eonen.

11.8 Människorna kausaliserade, sol- och planethärs-karna inkarnerade

¹Genom att augoeiderna utför sitt arbete, kausaliseringen, i mänskligheten skapar de betingelser även för vissa planetariska och solsystemiska skeenden. Genom att självmedvetenhet åstadkoms i människoriket fullbordar planethärs-karen det fulla, medvetna antagandet av sitt kosmiska grovfysiska hölje. Solhärskarens och planethärs-karnas kosmiska eter- (43–46) och kosmiska grovfysiska (47–49) höljen förenas, så att ettvar av dessa kosmiska väsen inkarnerar i ett enhetligt kosmiskt fysiskt hölje. Uttrycket ”det större livet inkarnerade, de mindre livet kausaliserade” betecknar två sidor av en och samma process.

²När en människa skall inkarnera, går hennes energi från kausalvärlden ner i det fysiska gasformiga (49:5). När planethärs-karen vill inkarnera, stimuleras hans kosmiska grovfysiska hölje (47–49) på motsvarande sätt med energi från kosmiska kausalvärlden (29–31). En liknande process förekommer även i samband med den mänskliga organismens energi, när denna stimulerar den enskilda cellen, förmår den att samarbeta med andra celler och fylla sin funktion i kroppen som helhet. Människornas kausalhöljen är liksom celler i planethärs-karens kosmiska organism. När vetenskapen sent omsider inser detta faktum, kommer den att rikta uppmärksamheten på organismens gasformiga element och i synnerhet på hjärtats förhållande till dessa. Man kommer att finna att hjärtat icke endast är den pump, som driver blodets och andra livsviktiga vätskors cirkulation, utan även är alstraren av ett visst slags intelligent energi, som är den positiva faktorn i cellens liv.

³Det kommer i planethärs-karens liv ett skede, då hans kosmiska eteriska centra i värld 46 särskilt vitaliseras. Sålunda vitaliserade framkallar de en ökad aktivitet i värld 47, kausal-mentalvärlden, och planethärs-karens medvetenhet och livsenergi börjar då göra sig gällande i denna värld. Samtidigt och lagenligt strömmar kosmisk kausal-mentalenergi in från världarna 29–35. Denna tvåfaldiga energi, kosmisk kausal, 29–31, och kosmisk mental, 32–35, kontaktar den energi som innebor i planethärs-karens kosmiska grovfysiska hölje, i synnerhet dess kosmiska gasformiga element, den planetariska kausalvärlden (47:2,3) och bringar denna energi till intensiv aktivitet. Därmed frambringas i kausalvärlden motsvarigheter till de nämnda centren i essentialvärlden: kausalgrupperna uppstår. Dessa kausalgrupper består av

människomonader jämte sina nybildade kausalhöljen. Samtidigt som kausalgrupperna bildas, anknyts tredje- och andratriaderna till människomonadernas förstatriader i de tre lägsta världarna (47:4–49:7). En solsystemisk triangel bildas, och genom denna frigörelse av trefaldig energi samordnas augoeidernas och de lägre höljesdevaernas arbete (LA: visande sig i att andra- och förstatriaderna förenas).

⁴Den kraft, som i samband med kausaliseringen frigöres från kosmiska kausal-mentalvärlden, är av cyklisk karaktär. I innevarande fjärde eon märktes denna kraft starkast i fjärde klotets tredje rotrasepok. I nästa eons fjärde klots fjärde rotrasepok kommer en ny sådan cykel, varom mera senare.

⁵Kausalgrupperna förenar ”de tre slag av elektricitet” som i potentiellt tillstånd finns i kausal-mentalmaterien. (LA: Dessa ”tre slag av elektricitet”, vilka förstås är trekrafter, är: 1) positiva kraften i 47:1, andratriadens mentalatom; 2) negativa kraften i 47:4, förstatriadens mentalmolekyl; 3) balanserande kraften i 47:3, kausalhöljet.) Det är denna trefaldiga energi, alstrad genom att planethärskaren medvetet antagit sitt kosmiska grovfysiska hölje, som vitaliserar devamaterien, så att planethärskarens lägsta hölje, det kosmiska grovfysiska (47–49) manifesteras. 11.3.7

⁶Devamateriens gensvar på kraftinflödet i kausal-mentalvärlden har en trefaldig verkan: 1) Det ger upphov till en starkt ökad vitalitet i de planetariska centren i värld 46 på grund av reflexverkan, som gör sig gällande både ”ovanför” och ”nedanför” aktivitetens värld. 2) Det stimulerar de ansträngningar de längst komna djuren gör, och härigenom uppstår en dubbel effekt, ty fjärde naturriket framträder i fysiska världen och andratriaderna avspeglas i kausalhöljerna i kausalvärlden. 3) Det kosmiska grovfysiska (47–49) höljet förenas och samordnas med det kosmiska eteriska (43–46) hos såväl solhärskaren som planethärskaren. Därmed förenas de tre lägre solsystemvärldarna med de fyra högre, och devaerna från förra solsystemet sammanföres med devaerna av en nyare ordning, vilka väntade på att de rätta förhållandena skulle inträda. Planethärskarens kosmiska fysiska inkarnation var fullbordad. De tre lägre naturrikena var negativa till den högre kraften såsom positiv, och i sin växelverkan frambragte de människoriket. De tre triadernas energier förenas, och arbetet för full självmedvetenhet påbörjas (LA: trekraft!).

⁷LAs kommentar: Det är viktigt inse att allt detta tal om materie- och energiföreteelser i värld 46 och kausalvärlden avser augoeider, essential- och kausaldevaer. Det är icke i det ringaste fråga om ”livlös, död eller ointelligent” materia. Glöm aldrig att hylozoik handlar om levande materia, materieformer som samtidigt är höljen åt intelligenta väsen! Detta mycket viktiga faktum understryker det närmast föregående stycket med talet om ”devamaterien”. De planetariska centren i värld 46 är kollektiv av augoeider i 46:1, liksom de planetariska centren i 47:1 är kollektiv av mänskliga kausalhöljen. Återigen betonas att planethärskarens kosmiska fysiska kropp är atommateria av slagen 43–49 och att denna atommateria är levande, är ”devamateria”.

⁸Kausaliseringen, människorikets bildande, markerar ur en viss synvinkel att ett fulländat sjotal uppnåtts. De tre involutions- eller elementarrikena och de tre undermänskliga naturrikena har nämligen sin krönande, sin sjunde princip i människoriket, och genom detta rikets bildande fullbordas detta sjotal. När monaderna gått igenom dessa sju riken, förvärvar de slutligen självmedvetenhet, en relativ fulländning. Denna fulländning måste visserligen sedan utvecklas vidare i högre riken, och dessa riken är stadier, där de ifrågavarande monadernas avskilda självmedvetenhet ersätts av kollektiv självmedvetenhet.

⁹Också vissa centra hos solhärskaren och planethärskarna stimuleras och blir självaktiva i sin utstrålning av departementsenergi. Det är denna egenstrålning, som till sist åstadkommer medveten gruppaktivitet. (LA: Detta ligger för den nuvarande mänskligheten i en avlägsen framtid.) Denna leder till den växelverkan mellan planeterna som genom lagen för attraktion och repulsion leder till slutlig syntes. (LA: Det här sagda avser en oerhört avlägsen framtid,

slutet av de nuvarande 49-klotens manifestation.)

¹⁰I kosmiska världar medför kausaliseringsprocessen en motsvarande aktivitet i solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) och därför ökad vibration i det centrum i sju solsystemet som vårt solväsen är. Den framkallar även ”esoteriskt igenkännande” i sjufaldens prototyp, de sju stjärnorna i Karlavagnen. Denna kosmiska kontakt kommer att bestå solsystemets livslängd ut, varefter solväsendet tillfälligt befrias från kosmisk fysisk existens.

11.9 Augoeidernas arbete i solsystemisk skala

¹Augoeiderna utför sitt arbete överallt i hela solsystemet, och de cirkulerar ständigt mellan olika 49-klot. Detta innebär att det mellan 49-kloten ständigt överföres energier och grupper av monader, som är bärare av dessa energier. En dylik överföring till ett 49-klot blir möjlig, när dess människorike blir självaktivt. Större överföring i planetarisk skala markerar i själva verket att obskurationsperioden begynner. Venus är ett exempel därpå. När överföringen sker i solsystemisk skala, markerar den det skede, då planethärskarna börjar lösgöra sig från sitt kosmiska grovfysiska hölje, människans tre världar (47–49).

²Augoeiderna i solsystemets kausalvärld (47:1-3) är kollektivt bärare av så mycket av planethärskarens vilja och avsikt som han kan förverkliga i en enda inkarnation och som de i sina grupper kan utveckla.

³Liksom det finns solsystemiska essential- och kausaldevaer, augoeiderna, som är bärare av planethärskarens vilja eller avsikt, finns kosmiska kausaldevaer (29–31), som kollektivt är bärare av solhärskarens vilja eller avsikt. Dessa kosmiska devaer är de kosmiska prototyperna till våra augoeider. De energiseras av kraft från kosmiska kausal-mentalvärlden, en kraft som varit verksam sedan solhärskaren i kosmisk mening kausaliserade för många eoner sedan.

11.10 I nästa solsystem ersätts kausaliseringen av superessentialisering

¹I nästa solsystem kommer motsvarigheten till kausalisering att genomföras från värld 44 och ombesörjas av protogonerna. Liksom i vårt solsystem förstatriadens världar anses icke utgöra någon princip, kommer motsvarande att gälla för såväl första- som andratriadens världar (47:4–49:7 respektive 45:4–47:3) och dessas medvetenhet att räknas till det undermedvetna. I analogi härmed kommer de framtida kausal-, essential- och lägre superessentialdevaerna (47:1-3, 46:1-7 och 45:4-7) att ha den ställning våra förstatriadsdevaer nu har, ty de kommer alla att ingå i den gemensamma medvetenheten men likväl att esoteriskt betraktas såsom varande ”under medvetenhetens tröskel”. Människan skall lära sig styra och använda den devamateria hennes höljen är gjorda av. Detta mål innefattar att hon utvecklar full självmedvetenhet, vilket åstadkoms genom augoeiderna, kausalhöljets byggare och vitaliserare. I nästa solsystem kommer inte heller de att företräda det slags medvetenhet människan eftersträvar. I innevarande solsystem uppstiger människan genom att övervinna förstatriaden och dess devaer, i nästa solsystem genom att övervinna andratriaden och augoeiderna.

²LA: Egendomligt nog nämner texten inte uttryckligen att kausaliseringens motsvarighet i nästa solsystem kommer att avse monadens förvärv av ett högre superessentialhölje (45:1-3), alltså möjliggörandet av monadens självmedvetenhet i ett dylikt hölje. Detta är emellertid vad som avses, varför termen ”superessentialisering” kan användas, dock med en viss försiktighet, eftersom den skall avse uteslutande det högre superessentiala (över 45:4), det hölje och den medvetenhet som är knutna till tredjetriadens lägsta enhet (45:1).

11.11 Augoeiderna och initiationerna

¹Kausaliseringen markerar ett stadium i processen för intensifieringen av förstatriadens energi (CF: ”gnideld”), varefter monaden var redo för självmedvetenhet och inträde i fjärde naturriket. På motsvarande sätt markerar initiation ett stadium i processen för intensifieringen

av andratriadens energi (CF: "soleld"), varefter monaden kan utveckla självmedvetenheten till gruppmedvetenhet och bereda sig att inträda i femte naturriket.

²Identifiering med kollektivet av alla grupper kan sägas vara slutstadiet för evolutionsprocessen. Den markerar ett skede i slutet av solsystemet, då alla grupper börjar medvetet fullgöra solsystemregeringens plan. Den innebär ett förverkligande, som först de nuvarande 44-jagen kan börja fatta ehuru ännu inte själva förverkliga. De arbetar medvetet med att förverkliga planetregeringens plan men är långt ifrån att fullt förstå solhärskarens vilja och avsikt.

³Det är kausaldevaernas positiva kraft, som åstadkommer initiation. Hierofanten ikläder sig deras funktion. Han ser kausalhöljet (CF: höljet för buddhi) framför sig, leder energin från de högre världarna genom sina höljen och överför med staven, som är laddad med positiv kausal energi, denna kausalenergi till initianden, så att denne tack vare den oerhört ökade stimulansen kan medvetet veta och igenkänna planen för sitt gruppcentrum. Denna energi stiger ned från andratriadens mentalatom via antahkarana och riktas av hierofanten lagenligt till det centrum han ser böra stimuleras. Han stadgar kraften och reglerar dess flöde, när den cirkulerar genom kausalcentret, så att, när arbetet med kronbladens öppnande är fullbordat, 46-energin i lotusens hjärta kan fritt göra sig gällande. Efter varje initiation utvecklas allt fler av lotusens kronblad och utstrålar centret allt mer ljus eller eld, som till sist bränner sig igenom de tre omslutande kronbladen och låter tredjetriadens energi manifesteras. Medan detta sker i 47:2-materien, som kausalhöljet numera består av, sker en motsvarande stimulans hos eter-, emotional- och mentalhöljens centra.

⁴Initiation och talmystik avser främst medvetenheten och inte "förmågan att fungera på ett plan" eller "förmågan att handha materieenergin", såsom vissa ockultister framställt det. Initiation och talmystik handlar om det subjektiva livet, livet såsom del av ett planetariskt kollektivväsende eller en planethärskares medvetenhet och självförverkligande, inte livet i materien. LA: Märk att i CF, liksom genomgående hos A.A.B., betyder "medvetenheten" eller "medvetenhetsaspekten" även särskilt andratriadens medvetenhet och energi, alltså medvetenhet och energi av slagen 45:4-7, 46:1-7 och 47:1-3. Laurency berör detta i L3 4.1.10 och MV 2.11.4. Detta behandlas även i min skrift *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*. Med detta sammanhänger att tredje, fjärde och femte initiationerna är de viktigaste i detta vårt solsystem. Dessa initiationer sätter också monaden i stånd att vara permanent självaktiv och självmedveten i andratriadens tre enheter.

⁵Vid de initiationer, som genomgås i kausalvärlden, strålar den femuddiga stjärnan fram ovanför den invigdes huvud. Detta är de tre första initiationerna, vilka genomgås i kausalhöljet. Det har sagts att de två första initiationerna sker i emotionalvärlden. Detta är emellertid en missuppfattning. Visserligen förnimmer individen starkt effekten av dem i mental-, emotional- och eterhöljerna och får genom initiationerna förmågan att styra dessa höljen. Dessa effekter tolkas av den invigde som om själva initiationerna genomgöres i de nämnda höljen med dessas världar. Men det måste alltid ihågkommas att de större initiationerna genomgås i kausalhöljet eller – sedan kausalhöljet upplösts – i 46-höljet. Vid de två sista initiationerna (LA: fjärde och femte avses), vilka frigör individen från världarna 47–49, möjliggör för honom att fungera i det planetariska kollektivväsendets kosmiska eterhölje (43–46) och att handha den kraft som vitaliserar detta hölje, blir den invigde den femuddiga stjärnan. Den sänks ned i honom, smälter samman med honom, så att han ses i själva dess centrum. Denna stjärnans sänkning genomföres av initiatorn, vilken handhar maktens stav och sätter honom i beröring med det centrum hos planethärskaren han ingår i. Detta åstadkommer han medvetet. Sjätte och sjunde initiationerna genomföres i värld 45. Då "strålar den femuddiga stjärnan fram av sig själv" och förvandlas till sjuuddig. Den sänks ned över individen, och han ingår i lågan.

⁶Den femuddiga stjärnan betyder den femte principens fulla utveckling, monadens fullbordade utveckling under de fem strålarna och tillgodogörande av allt som skall läras genom dem ("på" dem), förvärvet icke endast av självmedvetenhet utan även av gruppmedvetenhet. Den betyder full utveckling av fem av de nio kronbladen i kausalcentret, varvid fyra återstår till den slutliga initiationen. LA: "Slutliga initiationen" betyder här den tredje, den initiation, varigenom monaden blir kausaljag, se MV 7.9.1. Slutlig är denna initiation endast i den bemärkelsen, att den avslutar den mänskliga evolutionen.

⁷Den femuddiga stjärnan i kausalvärlden betyder bland annat den femte principens evolution i de tre världarna 47, 48 och 49 med hjälp av de fem sinnena, förvärvet av självmedvetenhet och aktiveringen av femte spiralen i atomerna. LA: Märk att femtalet kommer fram även däri att de tre nämnda världarna 47, 48, 49 indelas i fem molekylarvärldar: 49:5-7, 49:2-4, 48:2-7, 47:4-7, 47:2,3. KOV 1.11.3

⁸Den sexuddiga stjärnan avser det fulländade andrajaget som fungerar genom såväl förstatriadens tre enheter som andratriadens tre enheter.

11.12 Augoeiderna arbetar olika i de olika 49-kloten

¹Det som här meddelas om augoeidernas arbete avser inte särskilt vårt 49-klot utan är allmängiltigt för solsystemet. I vissa enskildheter skiljer sig augoeidernas arbete i de olika 49-kloten. Den äldre esoteriska undervisningen handlade främst om Jordens 49-klot och meddelade föga om andra 49-klot och de metoder för utvecklandet av självmedvetenhet som tillämpas i dessa. Det allmänna förfarandet i kausalvärlden är detsamma, men enär varje 49-klot är bärare av sin särskilda departementsenergi, färgar denna hela evolutionen däri och alltså även augoeidernas arbete. Det är inte möjligt att ange vilken departementsenergi vårt 49-klot är bärare av (vilken stråle vårt 49-klot tillhör), då detta är en hemlighet, som avslöjas i samband en av initiationerna (LA: tredje).

²De augoeider, som arbetar i Uranus', Neptunus' och Saturnus' 49-klot, arbetar något annorlunda än de som arbetar i Venus', Vulkanus', Mars', Merkurius', Jupiters, Jordens och exoteriska Saturnus' 49-klot, och det gör också de augoeider som arbetar i den inre runden. Här visar sig återigen ett tretal grupper, representerande ett tretal krafter. I sjutalet 49-klot är mellersta gruppen och lägsta gruppen augoeider aktiva. I inre rundens planeter härskar högsta gruppen och mellersta gruppen, eftersom dessa planeter är "de mest esoteriska och de heligaste" i manifestationen och befolkas av monader, som vandrar lärjungaskapets väg och som därför är gruppaktiva. Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus är de syntetiserande 49-kloten och erbjuder förutsättningar endast för de mest utvecklade monaderna. De är "skördeplaneterna" (LA: så kallade, emedan de inhöstar resultaten av evolutionen i de sju mindre 49-kloten. DVS 2.49.1: "Av solsystemets tio 49-klot äro tre större och sju mindre. De tre större dels förbereda evolutionen i de mindre, dels uppsamla evolutionsresultaten, dels utsända nybildade kollektivväsen. I de sju mindre specialiserar evolutionen. När evolutionen inom dessa avverkats, bärgas skörden till de tre större.").

11.13 Augoeidernas arbete i nästa eon

¹I nästa eons fjärde klots fjärde rotras kommer en ny cykel att kulminera under en mycket kort tid, så att kausaliseringens dörr på nytt öppnas. I detta fall kommer mycket framskridna augoeider att utföra ett särskilt arbete. I innevarande eon finns inga lämpliga människor. I detta fall kommer de ifrågavarande augoeiderna inte att kausalisera djurmänniskor, såsom i nuvarande eon, utan de kommer att stimulera fröet till mentalitet hos de medlemmar av den nuvarande mänskligheten som till det yttre är människor men som saknar förnuftets gnista. Under de närmaste 600 åren kommer dessa primitiva raser att praktiskt taget dö ut och kommer inte att reinkarnera i denna eon. I nästa eon bjuds ett nytt tillfälle och återupptar augoeiderna sitt arbete med att utveckla självmedvetenhet hos människor. Dessa augoeider kom-

mer naturligtvis inte att träda i verket, förrän den mänskliga typen vid denna tid är tillräckligt förfinad för deras ändamål. Dessa augoeider sysslar med att utveckla sjätte kronbladet i solhärskarens kosmiska kausalcentrum. De går samma expansionsväg som de kosmiska jag som står närmast under planethärskaren, de så kallade verksamhetens buddhaer. Dessa sistnämnda är fria för denna solsystemsperiod, medan de nämnda augoeiderna alltjämt har något att uträtta. De kunde ”komma in” först i mitten av femte eonen. De är en grupp monader, som (tekniskt uttryckt) hejdat sin egen utveckling för att åta sig ett visst arbete i Vulkanus’ 49-klot. Därför måste de återkomma för att fortsätta och fullborda vad det lämnat ogjort. På grund av deras erfarenhet i Vulkanus är det fysiska hölje som erfordras av ett sådant slag att de inte skulle kunna inkarnera (obs! AAB säger flerstädes inkarnera om augoeiderna!) i denna eon utan katastrof.

²I mitten av femte eonen kommer den femte parallellrevolutionen, augoeiderna, att uppstiga till sin fulla makt. Detta föregår domedagen och kommer att markeras av en oerhörd kamp, ty det kausala-mentala (som de företräder) kommer att göra uppror mot monadens övergång till det essentiala. Detta kommer att ske inom hela den dåvarande mänskligheten och omfatta miljoner samtidigt, en upprepning av samma kamp som den människa invecklas i som vill överskrida förstajagets begränsning och leva andrajagets liv. Detta blir slutstriden, som följs av domedagen, då de alltför mentala kastas ut och de essentialt vakna skall härska. Detta betyder att de hos vilka det mentala är över- eller underutvecklat, kommer att betraktas som misslyckade och avföras till ett annat klot och att de som lever i enheten och hos vilka enhetslivet växer sig starkare – aspiranter, lärjungar av olika grader, invigda och adepter –, kommer att leva kvar för att delta i vårt 49-klots naturliga evolution.

³Det är detta som avses med det bibliska talet om att ”Kristus skall kasta ut Satan och sedan härska på jorden i tusen år”. ”Kristus” avser här inte en individ, utan ”kristusprincipen”, essentialmedvetenheten (46). Essential och högre medvetenhet kommer att triumfera för återstoden av eonen och förstajagsmedvetenheten kommer att ligga nere till sjätte eonen, då det blir ett nytt tillfälle för vissa grupper av de förkastade (LA: Bibelns tal i Upp. 20:7 om att efter ”tusentusen år Satan åter skall komma lös”), ehuru majoriteten får vänta till ett senare solsystem. Något liknande kommer att ske i femte kedjan, men detta rör ett centrum hos planethärskaren som vi vet föga om, så på detta skall icke närmare ingås.

11.14 Esoterisk terminologi och symbolik avseende augoeiderna

¹LA: Avdelningen i CF om augoeiderna, ss. 679–886, är troligen den för den genomsnittlige läsaren svåraste i boken. Texten själv säger: ”Frågan om dessa eld-dhyanier (LA: kausaldevaer) och deras förhållande till människan är ett mycket djupt mysterium, och hela ämnet så omvärt med invecklade legender, att de som studerar det är benägna till att förtyvla om att nå den önskade och nödvändiga klarheten. Det är inte heller här möjligt att helt skingra de dimslöjor som döljer det centrala mysteriet.” (CF s. 680) En viktig grund till svårbegripligheten är givetvis terminologin, vilket HTL flerstädes påpekat (KOV 3, DVS 2.62, L3 4 och 5 etc.). HTL påpekar särskilt (DVS 2.62.15) ”indisk förkärlek för begagnandet av samma termer för olika och olika termer för samma företeelser”. Denna komplikation är synnerligen uppenbar i den traditionella behandlingen av augoeiderna. Olika termer för samma företeelse: augoeiderna kallas agnishvattaer, manasadevaer, elddhyanier, solänglar, solpitarer eller asuraer. Samma term för olika företeelser: det är i hela denna avdelning av CF anmärkningsvärt att den mänskliga monaden inte alltid klart hålls isär från Augoeides och sällan från tredjetriaden; tvärtom använder AAB genomgående termen ”the Monad” att beteckna tredjetriaden. Anmärkningsvärt är även att den ursprungligen pytagoreiska termen monad sällan används i sin enda rätta betydelse och att den likaledes pytagoreiska termen Augoeides aldrig används. Observera även att med beteckningarna ”gudomliga Manasa-

putraer” och ”Dhyani Buddhaer” avses planetariska kollektivväsen, inte augoeider! Det är bland annat detta hoppande mellan snarlikt benämnda men radikalt olika slags väsen som gör CF svårläst för alla utom dem som är väl hemmastadda i hylozoiken och läser uppmärksamt.

²LA: Esoterikstuderande måste vara mycket uppmärksamma på att snarlika termer, som lätt förväxlas med varandra, ofta avser helt olika saker. Exempelvis betyder ”vehicle for buddhi” (hölje för buddhi) kausalhöljet (47:1-3), medan däremot ”buddhi” ensamt avser det essentiala (46). Detta inses lätt med en smula reflektion: kausalhöljet är ett redskap *för* 46. Mekanisk läsning av dessa texter är meningslös: sträva efter att idka riktad uppmärksamhet vid läsningen!

³LA: Planethärskaren kallas i CF ömsom planetlogos, gudomlig manasaputra, dhyani buddha, prajāpati. Planetlogos är en gnostisk term, som avser både planethärskaren och det planetariska kollektivet av 45-jag och högre. Mānasa är ett adjektiv avlett av substantivet manas som avser det kausala-mentala, putra betyder son; mānasa putra betyder således ”det kausal-mentals son”, varvid bestämningen ”gudomlig” klargör att det inte handlar om det solsystemiska kausal-mentala (47) utan det kosmiska (29–35). Dhyāni betyder ”meditation” och buddha ”uppväckt”, dhyāni buddha betyder alltså ”genom meditation uppväckt”, och meditationen i fråga utföres åtminstone i det kosmiska kausal-mentala (29–35). Denna term hör till den esoteriska buddhismen. Prajāpati betyder ”de skapade varelsernas herre” och är en term, som används främst i vedaskrifterna (se exempelvis *Bṛihad-Āraṇyaka-Upaniṣhad*.)

⁴HPB: ”Den individualiserade monaden har mer av andlig medvetenhet än monaden på sitt eget plan, det andra.” LA: Detta är riktigt, men det gäller att veta att med ”monaden på sitt eget plan, det andra” (= i sin egen värld, värld 44)” menade HPB tredjetriaden. Det gäller också att veta att ”individualiserad” var teosofernas beteckning för ”kausaliserad” (KOV 1.34.1, L3 3.4.5). Tredjetriaden består av tre enheter av evolutionsmateria. Dessa är väsen, som tillhör devaevolutionen och har aktiv medvetenhet. De är dock inte självmedvetna väsen, vilket ”den individualiserade” människomonaden är.

⁵LA: ”Människan är en deva” (CF 729) är ett sakligt sett felaktigt påstående. Om människan vore en deva, finnes ingen anledning att skilja på människa och deva, vilket CF överallt annars gör. En västerländsk esoteriker värjer sig för dylika absolutifieringar, som måste verka begreppsförvirring och begreppsupplösning. Däremot är det riktigt att människans höljen är av devaer formad och vitaliserad materia. Också hennes självmedvetenhet har möjliggjorts genom en deva, Augoeides.

⁶LA: ”Människans treenighet”, symboliskt uttryckt på olika sätt, som ”jaget, icke-jaget och den intelligenta förbindelsen mellan de två”, ”Shiva, Vishnu och Brahmā” osv., anger de tre triaderna, deras medvetenhet och energi (Shiva och tredjetriaden är ”jaget”, Brahmā och förstatriaden är ”icke-jaget”, Vishnu och andratriaden är ”den intelligenta förbindelsen mellan de två”) är de tre triaderna. Det är viktigt inse att monaden icke manifesterar dessa tre ”aspekter” samtidigt i de tre lägsta världarna, att monaden icke som människa gör detta utan först som tredjejag i de tre högsta solsystemvärldarna (43:4–45:3).

11.15 Om talen tre, fyra och fem

¹I detta solsystem är talen tre, fyra och fem de viktigaste. I nästa solsystem blir det två och ett. I förra solsystemet var det sex och sju. Allt detta avser medvetenhetsutvecklingen, inte materien eller energin. LA: Detta kan sägas enklare och klarare. I det första solsystemet var det viktigast för monaderna att i förstatriaden förvärva självaktiv medvetenhet. I det andra solsystemet (vårt nuvarande) är det viktigast för monaderna att i andratriaden förvärva självmedvetenhet med samtidig gruppmedvetenhet. I det kommande, tredje solsystemet blir det viktigast för monaderna att i tredjetriaden förvärva självmedvetenhet med samtidig enormt vidgad gruppmedvetenhet.

²De tre centrala eonerna (3, 4, 5), liksom de tre centrala världarna (45, 46, 47) och mot-

svarande monadhöljen, är de viktigaste för de självmedvetna monadernas utveckling i detta system, och detta arbete mot treans, fyrans och femmans fulländning markerar för såväl planetariska kollektivväsendet som för människan mognadens cykel. Den tidigare cykeln markerar växande mot mognad, och den senare cykeln inhöstandet av den tidigare erfarenhetens frukter. Också de tre mänskliga utvecklingsstadierna – emotional-, mental- och kausalstadierna – kan betraktas ur denna synvinkel, varvid det mellersta, mentalstadiet, anses det viktigaste.

³Det finns i medvetenhetsevolutionen ett stadium, där trean, fyran och femman fullständigt förenas. LA: Detta sker först hos tredjejaget, genom tredjetriadens 45-atom.

Ovanstående text utgör avdelning 11 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.